

At gå Vagttårnsselskabets ærinde

Uanset hvad vi gør og siger, så udgør alt og alle uden for Jehovas Vidner et kollektivt fjendebillede, noget som sektens medlemmer tager afstand fra og som de også er angste for

KOMMENTAR

AF SØREN BO HENRIKSEN

På baggrund af to artikler i KD 2/2 («Ønsket om at føle sig forfulgt») og 2/4 («Imagepleje hos Jehovas Vidner»), af Cyril Lykkebo-Malka, samt den kommentar Jørgen Larsen fra Jehovas Vidner fremætter i KD 11/4, føler jeg det nødvendigt at komme med en reaktion.

Jeg vil dog indledningsvis pointere på det kraftigste, at Cyril Lykkebo-Malka *ikke* er medlem af Støttegruppen for tidligere Jehovas Vidner eller på nogen måde tilknyttet foreningen. Endvidere er han hverken psykolog eller psykoanalytiker (som påstået), og vi ønsker på ingen måde at blive sat i forbindelse med ham, ligesom vi på enhver måde tager afstand den del af hans virke, som er relateret til Jehovas Vidner og tidligere medlemmer af dette trossamfund.

I KD den 2. feb. ligger Lykkebo-Malka ud efter bl.a. Ekstra Bladet for at være eksponent for en hadefuld debat om Jehovas Vidner. Resultatet bliver, konkluderer han, at Ekstra Bladet ikke alene går Vagttårnsselskabets ærinde ved at forstærke sektens fjendebillede af verden, men også bevirker at mange som ellers ville forlade sekten, vælger at blive.

På baggrund af ovennævnte artikel, samt den fra 2. april, melder spørgsmålet sig: »Hvem er det egentlig der går Vagttårnets ærinde?» Og et nok så vigtigt: »Hvornår gør man det?»

Uanset hvad vi gør og siger, så udgør alt og alle uden for Jehovas Vidner et kollektivt fjendebillede, noget som sektens medlemmer tager afstand fra og som de også er angste for. Alt hvad der siges og skrives, og som ikke fremstiller Jehovas Vidner og Vagttårnsselskabet i et positivt lys, bliver dybest set opfattet som negativ kritik, forfølgelse, bagvaskelse, løgn, hadefuld hetz, smædekampagne, etc.

Når enkelt personer, grupper af mennesker, aviser, o.s.v. udtaler sig »negativt« om sekten og/eller dens lære, så er der i realiteten blot talte om en forstærkning af et i forvejen værende fjendebillede, skabt af Vagttårnsselskabet.

Der hvor kritik af og debat om Jehovas Vidner kan udvikle sig til, at man kommer til at gå Vagttårnsselskabets ærinde, og hvor det er på sin plads at anskue det på denne måde, er, når det man siger enten er ukorrekt (f.eks. pga. uvidenhed) eller direkte løgnagtigt. Og grunden er, at der herved gives Vagttårnsselskabet nogle argumenter og eksempler i hænde, som de ikke selv har skabt for at bevise verdens ondskab.

Der hvor problemet nok er størst er, når personer, som Cyril Lykkebo-Malka giver sig ud for at være en ekspert mht. Jehovas Vidner - hvad han absolut ikke er - og udtaler sig om forhold han ikke har forstand på eller ved tilstrækkeligt om! Med sine to artikler 2/2-96 og 2/4-96 har Lykkebo-Malka desværre selv gjort det han selv beskylder bl.a. Ekstra Bladet for at gøre: at gå Vagttårnsselskabets ærinde.

I sin artikel den 2/2-96 påstår han, at Vagttårnsselskabet siden 1995 har kørt en intern skræmmekampagne for at holde medlemmerne inden for sekten, samt at der nu i forlængelse heraf lægges større vægt på deres egen gode moral. - Det er både ukorrekt og afslører en skrigende uvidenhed om forholdene inden for Jehovas Vidner.

Det påstås endvidere at Den norske støttegruppe for Tidligere Jehovas Vidner (NsG) har tabt en retssag om forældremyndighed. NsG har *aldrig* ført en sådan sag! De har været konsulenter i forbindelse med sådanne sa-

ger, og i alle de tilfælde hvor de har været involveret, er sagerne vundet.

Videre antydes det at Åge Iversen (næstformand i Støttegruppen for tidligere Jehovas Vidner) og Ekstra Bladet mod bedre vidende har forsøgt at fordreje omstændigheder omkring udtalelser af Torben Lund i forbindelse med Dan-sagen for at miscreditere Jehovas Vidner. Også på dette punkt udtaler Lykkebo-Malka uden at kende til sagens fulde sammenhæng eller den korrespondance der har været.

I sin kommentar den 2/4-96 fremfører Lykkebo-Malka den påstand at Jehovas Vidner fra 1. maj 1996 har ophævet forbudet mod militærtjeneste, at sektens medlemmer »får grønt lys til at gøre hvad de vil, så længe det ikke stride mod deres samvittighed.«

På dette punkt kan jeg slutte 100% op om det Jørgen Larsen siger i sin kommentar 11. april. Hvis Lykkebo-Malka havde læst den pågældende artikel i »Vagttårnet«, 1. maj 1996 ordentligt, ville han havde forstået at de ændringer der er sket, kun vedrører den civile værnepligt, og kun under visse forudsætninger!

Og om årsag, siger han, at motivet er imagepleje.

Ukorrekt - som Jørgen Larsen tidligere har udtalt, så er Jehovas Vidner ligeglade med om de er accepteret af omverden i al almindelighed. Det der har betydning er, at opnå juridisk anerkendelse af Vagttårnsselskabet, i så mange lande som overhoved muligt. Og der er forhold der tyder på at det er den egentlige baggrund for denne ændring.

Hvad angår Jørgen Larsen's kommentar til Åge Iversen's udtalelse om forholdet mellem Jehovas Vidner og nazisterne, så er det en god gang udenomssnak. Der er stor forskel på hvordan medlemmerne af Jehovas Vidner reagerede og så den måde hvorpå ledelsen for Vagttårnsselskabet handlede! Når man går ind i, hvad der reelt skete ved den omtalte begivenhed den 25. juni 1933, så er den meget ubehagelig for ledelsen af Jehovas Vidner og Vagttårnsselskabet.

Endvidere skrev Åge Iversen (KD 30/3) heller ikke, at Jehovas Vidner *bruger* bestikkelse, men at bestikkelse *blev brugt* i Mexico i en periode!

Videre skriver Jørgen Larsen, »at det ikke er sandt, at vidnerne prøver at bilde myndighederne ind at de ikke har noget imod at gøre militærtjeneste.« - Der er ikke tale om Jehovas Vidners holdning generelt, men *kun* om hvad der var sket i Tjekkiet.

I et brev af 30. juli 1993 fra repræsentanter for Vagttårnsselskabet til det Tjekkiske kulturministerium formulerede man sig på en sådan måde, at man gav myndighederne det indtryk, at Vagttårnsselskabet ikke lærer sine medlemmer at sige nej til militærtjeneste.

Med hensyn til min anvendelse af det omtalte citat fra Ekstra Bladet, så blev det *ikke* påstået, at dette var en almen praksis hos Jehovas Vidner, men hændelsen blev brugt til at perspektivere en situation.

Hvad angår min artikel om den dobbeltmoral der kendetegner Vagttårnsselskabets holdning i spørgsmålet om blod, så snakker Jørgen Larsen igen uden om kernepunktet: At det er forbudt at anvende blodet medicinsk og alligevel ikke - at den religiøse påstand om blodet hellighed er sønderskudt af Vagttårnet selv, samt at Jehovas Vidner ikke har den frivillighed i denne sag, sådan som det påstås.

Søren Bo Henriksen
Formand, Støttegruppen
for tidligere Jehovas Vidner
Thorsgade 8c.
København N